

Koona-Arina algkool.
Vim maakond.

Eesti keele
kirjalikud harjutused
IV kl. 1923/24.

Ellen Rosenberg.

N° 1.

PEDAGOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K45709-7

32. lk.

2. X. 23.

Kasemahl.

Kevadised tuuled on juba mõni nädal rüüstates üle määrclinud hangede, üle laiade lumeväljade sõitnud, ja koplis tõstavad mustavad rünnad oma inetuid päid. Kõrge laan mis koplis ümber pürab, lööb pehmelt ja tumedalt kohama, ja mitmed tõendavad, et nad oraspõllul on löö lööritamist hülunud.

Seal astus isa ühel õhtul 3. X. 23. pinu asemele, kus kasehood üksteise peale loobitud, valib sirge rida ja saeb selle otsast jalapinnase tüüri maha. Terava noaga voolib ta ühele poole laia taktu, millele peithiga sügava soone sisse lükkab.

5. X. 23.

Alus ja itlus.

Laps laulab. Pois nutab Pääsuke on
lind Jänesjoonset. Koer sööv. Lapsed
õpivad. Mesi on maitsev. Metsloom on
arg. Laud on must. Pink on värvitud
Kirvega raiutakse. Lehm on koduloom.
Inimene on tark. Puu õitseb Ahi on kir-
ju. Tahvel on mustaks värvitud. Kuga
on terav. Aken on puhas. Sein on kall.
Lill on ilus. See näel on liiga pink. Uks
on kala. Juukse on valjad. Koer on
toom. Sulg on katri tehtud.

6. X. 23.

Vigade parandus.

Kirvega raiutakse. Tafel on mustaks
värvitud. See nall on liiga pink Sulg
on katri tehtud.

Harjutus N° 2.

Tõepoolest, ilma mahlata ei ole keradest.
Mahlata - ilmaütl. Kevadet - Osastav-Möö-
da teed ruutab teekäija. Teekäija - ~~him~~. I nim.
Teed - os. Ta kurn on ruur, ja vali keradi = 8. X. 23.
ne tuul käristab õrna liha punastel huul-
tel lõhri. Kurn - nim. Tuul - nim. Liha -
- ^{lih.} nim. Huultel - alaliütl. Tee ääres kraari-
des pilgub vesi, mis sinna sulavast lum-
est ja keradistest sadudest, millega maa-
pind talvisest kõntsast puhtaks pesti, on
konkur valgumisel. Tee - nim. Kraarides -
seesütl. Vesi - nim. Lurnest - seestütl. Sa-
dudest - seestütl. Maapind - ^{Kõntsast - seestütl.} nim. Tee ve-
si ei kõlba jüua. Vesi - nim. Seal näeb
teekäia äkitselt teine pool aecla ^{kõnplis} mechla-
kase.

4
Teeküja - nim. Aeda - os. Kopli - seesütl.
mahlarase - sih. 3 viga

10. X. 23.

Harjutus 155.

Ügal ajal on oma lõpe. Vanasti teh-
ti iga suurema põllutöö lõpiks lõpitud-
ne. Tehke tööle lõpet. Usina käes jõuab
töö lõpule. Mitu meest, setu mõtet.
Ülea mõte on palju väärt. Mure pa-
neb mehe mõttesse. Palja mõtete järele
ei või veel mehe ettevõtteid hureks mõista.
Ei ühe kiirega saa õnne rüppe. Palju-
des ettevõtetes puuduvad mõtted. Palju
mõtteid, vähe tegu. Lätete sooned on ma-
seks peidus. Ilma iketeta ei saa hārga-
dega künda. Wenemaa waeles Mongolia
üks mitu aasta sada. Üga pisema rüppe

13. X

mõju ei panda alati tähele. Halva noka rääs
 läheb ka hea toit rikki. Mägede jõed on tut-
 tavad oma järskude koskede ja kiirete tõkete
 läbi. Küljes rinni nagu pool rattas. Porine
 ratas ei ole ilus. Murumätas on roheline, Ma
 laulan mättal mäe peal ja õhtu hilja
 õues. Nüüd on märejad mätta otsad, märe-
 jad lehvivad leheksed. Lillepeenra külge
 pannakse vahel rohumättaid. Rõõma süda
 ei ole üial rõõmu rikus. Ära hakka soruga
 püksima, lombakaga teed käima, ega ära
 mine rikkaga kohtu. Vähe on jõgesid ilma 15. X. 23.
 tõketeta. Ei lusikateta saa suppi süüa, ega
 viikatiteta heina niita. Kui hobune hooli-
 ga seelab, siis ajab ta irka oma rõõma
 rikki. Loodus ei armasta hüppeid. Ingliseid
 kandsid waese Laatsaruse hinge üles taeva,
 isa Abrahami ^{rüppe} süle. Õpi oma õpetuse pä-
 he.

V.

14. X. 23.

Harjutus № 156.

Ar-mas korek, sa ras-va-morek, jää-ger on
nii loll kui sork. Mees pu=di hurali, so-ku.
ja kap-sad ^{u-le jõe vii-ma} ~~üle~~. Topi-pa=de-ga tōs-ta-me
wett. Kottides vii=di vi-li ves-ki-le. Üks-ki
kott ei o-le il=ma sop-pi-de-^tga. So-ri
So-ku-deb-ga on suu-red ha-be-med.
Pūt-ti-des hoi-a-me wõid. Kel-la-de ja
srap-pi-de he-li-nal tu-li ka-ri ko-ju.
Li-sa-li-ku sa-ba pu-de-nel hōlp-sas-ti
tūkk-riks=dens kat-ki. Raam-^{ma}stiv-ka-pi-del
on klaas-uk-sed es. A-ra rää-gi mō-te-
te-ta sõ-nu. Riia-kaid i-ni-me-si seut=
sūtavēse va-hel miu-kuks-ke-dens. Tūt-ti, tūt-ti
vas-tu. Pi-kad tūksid on ras=red pā-he
ōp-pi-da. Tal-vel kan-tak-se vil'-la-seid
suk-ki. Pal-jud uk-sed on il-ma huk=
ku-^tte-ta.

Õpi lugemise türid pähe. Pa-ne ra-
mat kap-pi ja kev-ra uks lux-ru. Il-
ma let-ti-^dte-ta poo-di-sid on vä-ga
vä-he. Must kui must. !

22. X. 23.

Vigade parandus.

Sop-pi-de-ta, sop-pi-de-ta, sop-
pi-de-ta, ~~X~~ raas=ma-tu-kap-pi-del,
raas ma-tu=kap-pi-del, raas=ma-tu=
kap-pi-del, tü-rid, tüx=rid, tü=rid,
lux-ru-de-ta, lux-ru-de-ta, lü^{re}-ru-
de-ta, let-ti-de-ta, let-ti-de-ta, let-
ti-de-ta.

24. X. 23.

Harjutus № 116.

Üksinda on rube elada Tulekarp on
riiuli peal. Teadus toob tulu. Tõrs seisab lau-
al. Kaup toodi poodi. Kaapkübar on peavari.
 Lapp on vika. Yu küllalt saab. Põõ Põõsehoog
 lõhub ka kõige kõvema puu püruks. Kes joob,
 jääb vaeseks. Lipp lipi peal, lapp lapi peal,
 ilma nõela pistmata. Seep teeb pesu puhtaks.
 Sepp taob rauda. Lõmp põleb. Aaroni küu-
 repp õitses. Ära tee midagi huupi. Halp ka-
 tab ennast kõiksugu hilpudega. Lõus armas-
 tal hõlbu elada. Õpetus lõppes jube ära.
 Kutsu papa tuppia. Tõbi tapab. Ugiia küü-
dis appi. Künnapuu loogad on tugeraid.
 Mõned sepad teevad ka sirpiseid. Kaupme-
 hed tulivad kaupadega laadale. Kott on
 kahe sopiga. Sirpidega lõigatakse ruust.

Tubi vaht on riibe. Oma tõi suure rapaga
26. X. 23.
piime tuppa. Tubakas on viha. Iga pisem
maalapp on rollumehel kallis. Hall ilm
riikub tervist. Halp ei tea, mis ta räägib
Iu sõna olgu mu jalale lambiks. Mis
Juku oppis, seda Juhani ei unusta. Aasta
lõpul on jõulupühad. Kirp hüppas. Kanep on
tain. Suurt kasukat kutsume tulupiks. Kulap
kõbale! Laupea ja Läänevere on Päidemea vallas
Laupeaeral lähivad koolilapsed kooli.

slarjutus № 120. d, t ja t t.

Suurte ettevõtete järele on wahel sandirepp.
ja kerjarott. Pada sõimab potti, ühed mustad
mõlemad. Katel on potist suurem. Laiskei
taha töötada. Miks te võtate sed ette, mi-
da te ei jõua korra saata? Püti hoida liha ja
võid.

— alus.
— ütlus.
— sihtus.

27. X. 23.

Yüttide jutud on tuttavad valed. Sutti rutsu-
taxse mõnel pool silmuseks. Totil on teravad
hambad. Rotti või sitti on lümmetajaks. Kass
püüab rotti

Flajutus № 146. K-10 K.

Mida ilusamad ilmavad keradel (millal?), seda
 rikkam lõikus sügisel (millal?) Sügisel (millal?)
 sõjab enamasti ikka igal päeval (millal?) viik-
 ma. Tervaks püüaks tolvers (millal?) väikesed
 laulivad linnud. Tulekahju ajal (millal?) ja
 söögi aegadel ^(millal?) lüüakse lõrki. Sügisel (mille?)
õhtutel (millal?) vurisevad talutubades vored.
 Suurte tuulte aegu (millal?) lähemad vahel (mil-
 lal?) noxad lõrki.

29. X. 23.

Suvetommik,

— alus — ütlus ~~~~~ sihtitus.

Päike paistis ju üle pärnalaatwade ja harrastimaja, mis pärnade waju ära oli maetud, aga veel nõetusiid rohteia woiid ja sirelid minu toakese akna all olid, ehk küll waste päikest, alles kastepisara = tega kaetud. Etta tõmbasin seinalt õle = kübara päike ja astusin läbi mõisa roht = aia wälja ilusat suvetommikut imustama.

Päike paistis heledasti sinisest taevast,

hommik oli üks ilusa nnatest. Juba tegi 31. X. 23.

waol mõisaculased wäljal särgiwäl tööd. Kü =

la wahel, mis mõisaga pea ühte oli kas =

vanud, nagu mõned Eestimaa mõisad

mõnes rohas seel praegugi külaga ühes

on, mängivad lapsed, küla taga higistavad...

3. X. 23.Alus, ütlus, ~~ist~~ täiendus.alus — ütlus = täiendus ms.

Õe vitik on puhas. Suvetammiku kaste on
ilus, kui ta lilleja lõõgu peal kui pärlid sära-
vad. Liblira tiivad on ilusad kirjud. Hoera
jalg on laige. O minu lill õitseb õues. Alide
tegi pliiatsi katri. Heal lapsel on mitu ni-
me. Leti otsas on kirju lint. Ei kõik ole
saama päevad. Kõik on aga sööma päevad.

5. XI. 23.

Väited.

<u>I</u> väide.	<u>II</u> väide.	<u>III</u> väide.	<u>IV</u> väide.
<u>Suga</u> .	<u>suka</u>	<u>sukk</u> .	<u>sukka</u> .
<u>Lagi</u> .	<u>laka</u>	<u>lakk</u> .	<u>lakka</u> .
<u>Vere</u> .	<u>veere</u> .	<u>veerema</u> .	<u>veeresse</u>
<u>Tigu</u> .	<u>tixu</u> .	<u>tixk</u> .	<u>tixku</u>

<u>I</u> ^d V ^ä lde	<u>II</u> v ^ä lde	<u>III</u> v ^ä lde	<u>IV</u> v ^ä lde
Kodu.	ko <u>ti</u> .	ko <u>tt</u> .	ko <u>tti</u> .
Tigu.	ti <u>gi</u> .	ti <u>rk</u> .	ti <u>gile</u> .
Pigi.	pi <u>gi</u> .	pi <u>rk</u> .	pi <u>gile</u> .
Laut.	la <u>ada</u> .	la <u>at</u> .	la <u>ade</u> .
Taba.	ta <u>ru</u> . *	ta <u>rr</u> .	ta <u>rri</u> .
Käsi ham	kä <u>ssi</u> .	kä <u>rk</u> .	kä <u>rri</u> .
Patt	pa <u>adi</u> .	pa <u>at</u> .	pa <u>adile</u> .
Saba.	sa <u>ri</u> .	sa <u>rr</u> .	sa <u>rri</u> .
Lugu.	lu <u>ki</u> .	lu <u>kki</u> .	lu <u>kki</u> .
Kook.	ko <u>ogi</u> .	ko <u>ok</u> .	ko <u>ogile</u> .

10. XI. 23

Umhääline kadumine.

Käsi, - kät. Saha - saha. Landa - laua
 Mägi, - mäe. Tuka - tuka. Ülge - üle.
 Põhi, - põue Vätu, - Vätu. Vend - venna

Ode - öe Kulda - m^uld Mesi - mel
Känd - k^ännu. Arret - arri vihk - vihu
Võlga - v^ola. jalg - jala. Kübe - k^uue

Umbkaäliku kadumine

täiskääliku muutusega.

Tuba - toa. Lüsi - s^öe Uba - ga.
Tegu - teo. Liga - sea. Kude - k^ode
Kadu - mao. Viga - vea Lagi - lae.
Sadu - sae. Luba - loa Kuga - noa.
Jõgi - jõe. Kägu - k^äo. Paidama - pea.
Tugi - toe. Vagu - vao. Tigu - teo.
Mägi - m^äe. Kadu - lao Luga - soa.
Käsi - k^äe. Liduma - soa Väis - v^äe

~ muutus täiskäälikk. — väljalangeri umk.

Lugu - loo.

Lugu - soo.

Hea!

14. 8. 23.

Heina Hei-na-aeg.

Heina-le! Seda hui-ka-mist ja höis-
ka-mist, se-da lin-nu-lau-lu ja libeloh-
na, ~~metse~~ met-sa-ka-ja ja pil-li-he-li!
Heinäaeg on ilu ja roõmu aeg! Siin hui-
sa-tas-se vi-ka-tit: vinn, vönn, vett, vätt!
 jee ~~niidetake~~ nii-de-tas-se ~~ist~~ ka
 siuk ja säuk.

— asisõna ~~~~ omadussõna = tegu
 sõna. ~~~~ arv sõna ~~sidesõna~~ ~~~~ ases.

Heinaaeg.

Heinale! Seda huikamist ja höisamist,
 seda linnulaulu ja pilliheli lille

16. XI. 23.

Ylei-na-aeg.

Ylei-na-le! Teda hul-ra-mist ja hõis-
ra-mist, se-da lin-nu-lau-lu ja lil-le-lõh-
na, met-sa-ra-ja ja pil-li-ke-li!, Ylei-na-
aeg on i-lu ja rõõ-mu-aeg! Siin lui-
sa-tar-se vi-ra-tit: viini, võnn, vett, vätt!
 Ja nii-de-tar-se ist ke:siin ja säin!
 Tääl jäl-le rii-mu-tar-se. Rü-ded he-len-
da-vaol päi-ke-se käes; tüel-ru-kuit val-
ged pü-hi-kud ja pu-na-sed see-li-kud,
he-le-dad rä-ti-kud sü-ga-vas-ti' sil-
mil, et päi-ke lüh-ga suud-le-ma et
pää-ses; poi-sid ai-na val-ged. Siin
vee-tar-se saa-du-sid kon-ku, sääl jäl-
le luuak-se kuk-ja: re-had ja vig-lad
ai-na küü-vaol ja valge valged var-
red hel-gi-vaol. Y-gal-pool val-ja-

sõ-na, lõ-bus meel. Jaa kui siis päi-ke puh-
kele lät-kele, ei tun-ne kee-gi veel vä-si-
must. Siis kas-tab laul, sõäl hiü-ale
pill-ja lõ-bi noo-ke su-ve-öö toon-ni-
vad i-lu ja rõõm kä-si-käes, nae-ke-ta-
vad Koit ja Õha, ning värs-ke hei-na
lõhn täi-dab õh-ku. See on hei-na-alg!
 — asjana.

== ~~omadu~~ tegu asjana.

Hea!

~ omadus..

14. XI. 23.

Asi, tegu, omadus, aru-ja
asjana.

Esimene töö ei ole iialgi nii hea, kui
viimane töö. Meie mängime rodus, aga
karjalapsed mängivad karjamaal. Selle
ilusa lille murdsid sa mulle. Esimest

korda kooli minnes, kartis igati. Ma
olen kümnne aastat vana. Kirjut on ilus
xiri, aga mul ei ole. Eesti keele on tunni
loeme meie ja kirjutame ka. Kits annab
piima. Mina käisin suvel tihti metsas.
Mets paistab umalt sinisest hall, aga ligi
dalt on ta roheline. Metsas on palju lilli.

19. XI. 23.

Metsa puud on kused, kased, männad,
lepad, pajud, pihlakad ja tammed.

Ühel talvel lendas külmal ilmal
lahtisest aknast harakas tuppa.

Mina olen mitu korda linna käinud.
Linna majad on suuremad, kui
maal. Meie oleme koolis. Täna puudub
neli last. Mina olen neljandas klassis.
Kolmandas klassis on kõige paremad õppi-
jad Muss ja Linn.

22. XI. 23.

Käänamine.

Sinsus.

Nimetav: mis? Tänav

Lihitavae: mille? Tänavad.

Omastav: mille? Tänavad.

Osastav: mida? Tänavat.

Olev: millena? Tänavana.

Luar: milleris? Tänavaks.

Lisseütlev: millesse? Tänavasse.

Leesütlev: milles? Tänavas?

Leestütlev: millest? Tänavast.

Alaleütlev: millele? Tänavale.

Alalütlev: millel? Tänaval.

Alaltütlev: millelt? Tänavalt.

Almaütlev: millista? Tänavalt.

Kaasaütlev: millega? Tänavaga.

Rajav: milleni? Tänavani.

Mitmus.

Mimetar: mis? Tänavad.

Lihitar: mille? Tänavad.

Omastar: mille? Tänavate.

Osastar: mida? Tänavaid.

Laar: millens? Tänavatoks.

Olev: millena? Tänavatena.

Lisseütlev: millesse? Tänavatesse.

Leesütlev: milles? Tänavates.

Leestütlev: millest? Tänavatest.

Slakütlev: millele? Tänavatele.

Slalütlev: millel? Tänavatel.

Slaltütlev: millelt? Tänavatelt.

Ilmaütlev: milleta? Tänavateta.

Kaasaütlev: millega? Tänavatega.

Rajar: milleni? Tänavateni.

Hea!

24. XI. 23.

Harjutus № 45

b, d, g: sees.

Küüdsed, aegsed, raudsed, urbsed, põud=
sed, ülelügsed, moodsed, kärgsed, jõudsed,
 ärksed, märksed, ~~hõlde~~ hõlpssed, ~~torg~~
 tõrksed.

Harjutus № 48.

Hüüdma = Mina hüüdsin, Sina hüüdsid
 tema hüüdis, meie hüüdime, teie hüüdite,
 nemad hüüdisid, ~~on~~ Teadma = mina
 teadsin, sina teadsid, tema teadsis, meie
 teadsime, teie teadsite, nemad teadsid.
 Seadma = mina seadsin, sina seadsid, tema
 seadsis, meie seadsime, teie seadsite, nemad
 seadsid. Hoidma = mina hoidsin, sina hoidsid,
 tema hoidsis, meie hoidsime, teie hoidsite.

nemad hoidsid. Nõudma = Mina nõudsin,
 sina nõudsid, tema nõudis, meie nõudsime,
 teie nõudsite, ~~n~~ nemad nõudsid.
 jõudma: mina jõudsin, sina jõudsid,
 tema jõudis, meie jõudsime, teie jõudsite,
 nemad jõudsid. Andma: mina ~~and~~dsin,
 sina anddsid, tema anddis, meie
 anddsime, teie anddsite, nemad anddsid.
 Randma: mina randsin, sina randsid,
 tema randis, meie randsime, teie randsite,
 nemad randsid. Kiindma: mina
 kindsin, sina kindsid, tema kindis,
 meie kindsime, teie kindsite, nemad
 kindsid. Leidma: mina leidsin, sina
 leidsid, tema leidis, meie leidsime, teie
 leidsite, nemad leidsid. Võidma: mina
 voidsin, sina voidsid, tema voidis, meie
 voidsime, teie voidsite, nemad voidsid.

Murdma: mina murdsin, sina murdsid, tema murdis, meie murd^usime, teie murd^usite, nemad murd^usiet. Jootma: mina jootsin, sina jootsid, temad jootis, meie joot^usime, teie joot^usite, nemad joot^usiet. Kõitma: mina kõitsin. *Hea!*

27, XI, 23.

Kartma: mina kartsin. Lootma: mina lootsin. Täitma: mina täitsin. Põitma: ~~mina~~ mina sõitsin. Võitma: mina võitsin.

Harjutus № 79.

Mina hii^üdsin metsa poole! Sina püü^üdsid kogu. Meie võidsime vankri ära ja sõitsime linna. Sina võidsid võit^üsida omaile loosiga uue noa. Sina kende vanaisa on veel raudse tervi-

sega mees^{a.} Hüüdsaja inimesed^{a.}
 elavad paremini kui vanaaegsed. Vä-
 ra^{a.} vaevas^{ü.} Israeli rahvast üheliigse
 tööga. Seda teadsid ~~ss~~ Mooses^{a.} ja Aaron^{a.}.
 Nemad^{a.} tahtsid^{ü.} rahvast^{a.} ära päästa^{ü.}.
 Põudsel ajal ei kanna^{ü.} vili jõudsasti^{a.}.
 Hoodsed riided ei ole alati sündsad^{ü.}
 kanda. Hea!

Lapsed metsas.

Lapsed olid metsa margile läinud
 ja seal ära eksinud. Kõigest jõust hüüd-
 sid nad ja püüdsid metsast välja
 pääseda, aga igal pool ümbruses
 neid paks, must mets. Nad kartsid
 väga, et enam koju poole teed ei

leia. Kaudse otsimise ja käimise järele jõudsid nad viimaks õhtu eel metsateele. Nüüd andsid nad jalgadele valu ja jõudsid metsast lagedale. Siin 1. XII. 23. leidsid lapsed ka õige maantee ja nägid, et õhtuks märksa aega on. Inimesed olid igal pool tööol. Mehed küündsid raudsete sahkadega. Karjased hoidsid loomi. Lehmael sõid magusa süuga rohtu, ja põõsa taga lamas vargusel viisil karjakoer. Lastel ahastuskadus üsna ära. Neile päästis nüüd, et nad õige hõlpsasti metsa paksust lagedale olid pääsenud.

Hea!

3. XII. 23.

Ainsus.

Kinetar: mis? Põrand.

Likitav: mille? Põranda.

Omastav: mille? Põranda.

Osastav: mida? Põrandat.

Olev: millen~~ra~~? Põrandana.

Saav: millens? Põrandaks.

Lisseütlev: millesse? Põrandasse.

Leesütlev: milles? Põrandas.

Leestiütlev: millest? Põrandast.

Alaleütlev: millele? Põrandale.

Alaliütlev: millegi? Põrandal.

Alaltiütlev: millelt? Põrandalt.

Ylmaütlev: milleta? Põrandata.

Kaasaütlev: millega? Põrandaga.

Rajav: milleni? Põrandani.

Mitmus.

Kimetar: mis? Põrandad.

Lihitar: ^{mille?} ~~mis?~~ Põrandad.

Omastav: mille? Põrandate.

Osastav: mida? Põrandaid.

Olev: millena? Põrandena.

Saav: millens? Põrandateks.

Sisseütlev: millesse? Põrandesse.

Seesütlev: milles? Põrandates.

Seestütlev: millest? Põrandatest.

Alaleütlev: millele? Põrandatele.

Alalütlev: millel? Põrandatel.

Alaltütlev: millelt? Põrandatelt.

Almouitlev: millleta? Põrandateta.

Kaasuütlev: millega? Põrandatega.

Rajav: milleni? Põrandateni.

Kaunis hea!

5. xii. 23.

Ainsus.

Nimetar: mis? Laud
 Ikitar: mille? Laua.
 Omastar: mille? Laua.
 Oastar: miola? Laua.
 Olev: millena? ~~Laudadessa~~ Lauana.
 Laav: millens? ~~Laudadens~~ Lauaks.
 Lisseütlev: millisse? ~~Laudadesse~~ Lauasse.
 Leesütlev: milles? Lauas.
 Leestiütlev: millest? Lauast.
 Alaleütlev: millele? Lauale.
 Alalütlev: millel? Laual.
 Alaltiütlev: millelt? Laualt.
 Ilmaütlev: milleta? Lauata.
 Kaasuütlev: millega? Lauage.
 Rajar: milleni? Lauani.

Mitmus.

Minetav: mis?	Lauad
Sihitar: mille?	Lauad.
Omastav: mille?	Laudade.
Osastav: mida?	Laudu, Laudasi.
Olv: millena?	Laudadena.
Taar: millens?	Laudadens.
Isseütlev: millesse?	Laudadisse.
Seesütlev: milles?	Laudades.
Seestütlev: millest?	Laudadest.
Alaleütlev: millele?	Laudadele.
Alaliütlev: millel?	Laudadel.
Alaltiütlev: millelt?	Laudadelt.
Ylmaütlev: milleta?	Laudateta.
Kaasuütlev: millega?	Laudadega.
Rajav: milleni?	Laudadeni.

Kannis hea!

Vigade parandus.

Põrandatena, ^PPõrandatena, põrandatena. Põrandatesse, ^PPõrandatesse põrandatesse.

8. XII. 23.

Vigade parandus.

Elmaütlev: milleta? Laucladita.

Ainuu Mitmus.

Nimetav: mis?	Maad.
Lihitar: mille?	Maad
Omastav: mille?	Maade
Osastav: mida?	Maadestid.
Olev: millena?	Maadena
Laav: millens?	Maaders.
Isseütlev: millesse?	Maadesse.
Seesütlev: milles?	Maades?
Seestütlev: millest?	Maadest.
Alalütlev: millele?	Maadele.
Alalütlev: millel?	Maadel.
Alaltütlev: millelt?	Maadelt.
Elmaütlev: millita?	Maadeta.
Kaasaütlev: millega?	Maadega.
Rajav: milleni?	Maadeni.

Ainsus.

Nirnetar: mis? Maa.

Sihitar: mille? Maa.

Omastar: mille? Maa.

Osastar: mida? Maad.

~~Olev:~~ millers?

Olev: millena? Maana.

Laar: millers? Maars.

Lisseütlev: millesse? Maasse.

Leesütlev: milles? Maas.

Leestiütlev: millest? Maast.

Alaleütlev: millele? Maale.

Alalütlev: milles? Maal.

Alaltütlev: millelt? Maalt.

Elmaütlev: milleta? Maata.

Kaasuütlev: millega? Maaga.

Rajar: milleni? Maani.

Hea!